Dosarul nr. 2c-2541/2024
2-24139979-12-2c-09122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

14 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „Beyza Com" S.R.L. împotriva „Madena-Cons" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 5 decembrie 2024, „Beyza Com" S.R.L., prin intermediul administratorului Andulah Gunduz și avocatului Panov Diana, a depus cerere de chemare în judecată către „Madena-Cons" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 9 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a specificat că, în fapt, de la „BEYZA COM" SRL pe numele „MADENA – CONS" SRL, pentru serviciile prestate au fost emise următoarele documente comerciale/facturi: - pe data de 22.07.2024 în baza de Factura nr. EAQ000129039, în sumă de 3875,47 lei (achitata); - pe data de 02.08.2024 în baza de Factura nr. EAQ000452988, în sumă de 3000 lei (achitata); - pe data de 27.09.2024 în baza de Factura nr. EAR000755683, în sumă de 400 lei (neachitata); - pe data de 07.10.2024 în baza de Factura nr. EAS000013248 în sumă de 400 lei (neachitata); - pe data de 15.10.2024 în baza de Factura nr. EAS000196316 în sumă de 600 lei (neachitata). Conform facturilor pe perioada 27-09.2024 pana pe 15.10.2024, „BEYZA COM" SRL a oferit servicii de Hostel pentru „MADENA – CONS" SRL, în sumă totală 1400 lei. Așadar, de către „MADENA – CONS" SRL față de „BEYZA COM" SRL a fost formata datoria in suma de 1 400 lei, suma care pană în prezent nu a fost achitată. Ba mai mult, „BEYZA COM" SRL de nenumărate ori a încercat sa contacteze, iar reprezentanții „MADENA – CONS" SRL, până în prezent promit ca vor achita datoria, dar până în prezent nimeni nu a achitat datoria.

Indică reclamanta că, la data de 22.10.2024, a expediat prin poștă cu aviz de recepție Notificarea, prin care solicită întoarcerea sumelor acumulate conform facturii, în sumă de 1400 lei, de a fi achitata în decurs de 3 zile din momentul recepționării notificării, precum și prin care a fost atenționat ca în caz contrar reclamanta va fi nevoită să se adreseze în instanța de judecată, unde va solicita și încasarea penalităților per fiecare zi de întârziere conform Codului Civil, dar și a taxei de stat și cheltuielile de asistență juridică, care minim sunt 10 000 lei, conform regulamentului cu privire la onorariile avocaților din Republica Moldova. Notificarea conform avizului, a fost recepționată pe data de 23.10.2024 . Având în vedere faptul că pârâtul se eschivează din motive neîntemeiate, cu rea-credință, de la executarea pe cale amiabilă a obligației de restituire a datoriei, prezenta cerere este argumentată în felul care urmează.

Invocă reclamanta că, în conformitate cu art. 9, alin. (1) din Codul civil „(1) Drepturile și obligațiile civile , apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.”.

Conform art. 9, alin. (2), lit. d) din Codul civil - drepturile și obligațiile civile apar în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege, iar potrivit art. 10, alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. 1-3 Codul civil al RM, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

De facto, reclamanta notează că, a prestat serviciile de Hostel, unde au fost emise facturi pe numele „MADENA – CONS” SRL, care avea angajați și avea nevoie sa ii cazeze. Până pe data de 27.09.2024, toate facturile emise de „BEYZA COM” SRL pe numele „MADENA – CONS” SRL, au fost executate cu buna-credința, dar din 27.09.2024, acesta se eschivează.

În conformitate cu art. 858 CC, Condițiile generale de executare a obligațiilor, (1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 861 CC Termenul executării obligației, (1) În cazul în care termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul este îndreptățit să o execute oricând. (2) Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului. (3) Dacă termenul de executare a obligației este determinat, se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen. Debitorul însă poate executa obligația înainte de termen dacă creditorul nu are nici un motiv temeinic pentru a refuza executarea. În cazul în care respinge executarea anticipată, creditorul este obligat să-l informeze imediat în acest sens pe debitor și să ia toate masurile necesare pentru a evita prejudicierea lui.

Notează reclamanta că, din cele expuse rezultă că data scadentă, conform Legislației Republici Moldova, de achitare a datoriei este: - pe data de 27.09.2024 în bază de Factură nr. EAR000755683, în sumă de 400 lei – data scadentă 04.10.2024; - pe data de 07.10.2024 în bază de Factură nr. EAS000013248 în sumă de 400 lei – data scadentă 14.10.2024; - pe data de 15.10.2024 în bază de Factură nr. EAS000196316 în sumă de 600 lei – data scadentă 22.10.2024.

Le fel, reclamanta invocă că, conform art. 776 Codul civil al RM, Temeiurile nașterii obligațiilor, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. 2) Codul civil al RM, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit.

Iar prevederile art. 901 al (5) CC, prevede, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare .sau cu întârziere a obligației.

Conform art. 934. CC Dreptul la despăgubiri, al. (1) Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. Al. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării. Al. (3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde și prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. Al. (5) Debitorul răspunde pentru

fapta reprezentantului său și a persoanelor cărora le-a încredințat executarea obligației în aceeași măsură ca pentru propria faptă.

Iar conform art. 935.CC Despăgubiri pentru prejudiciul nepatrimonial, (1) Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat prin neexecutarea obligației dacă neexecutarea încalcă un drept personal nepatrimonial, dacă creditorul este consumator, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege. (2) Despăgubirile pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat prin neexecutarea obligației reprezintă suma de bani care va oferi o satisfacție echitabilă creditorului, având în vedere toate împrejurările cazului.

Astfel, remarcă că, conform art. 874: Rata dobânzii, 1) în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 942 alin. 2 Codul Civil al RM, Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

În baza art. 874, 942 alin. (2) Codul civil al RM, în coraport cu Statistica privind ratele de dobândă la instrumentele de reglementare monetară ale BNM pentru perioada de întârziere, reclamanta va prezenta ulterior și dobânda de întârziere printr-un calcul separat, pentru perioada neonorării obligațiunilor pârâtului fața de reclamant.

Prin prezenta acțiune, reclamantul urmărește exclusiv interesul protejării proprietății sale private și respectarea principiului securității raporturilor juridice, în condițiile în reclamantul a fost pus în situația de a suporta cheltuieli suplimentare (plata taxei de stat, cheltuieli de asistență juridică), prin rea-credința pârâtului și eschivarea acestuia de la soluționa pe cale amiabilă a acestui litigiu.

În drept, reclamanta invocă prevederile art. 6-10, 19, 210 alin. (1), 776, 867 alin. (1), 871 alin. (1), 858 alin. (1), 874, 934-935, 942 alin. (2), 1248 Codul civil al Republicii Moldova; art. 5, 166, 167 Codul de procedură civilă al RM și solicită:

- admiterea cererii de chemare în judecată;

- încasarea de la „MADENA – CONS” SRL în beneficiul „BEYZA COM” SRL suma de 1 400 lei (1 mie 400 lei, 00 bani) – datoria de bază;

- încasarea cheltuielilor de judecată, suportate de reclamant, de la „MADENA – CONS” SRL în beneficiul „BEYZA COM” SRL: taxa de timbru de 202,20 lei, taxa de

stat în sumă de 302,70 lei, cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 10 000 lei, 27 lei pentru poștă;

- în legătură cu faptul că „BEYZA COM” SRL a încheiat cu avocatul Panov Diana contract de asistență juridică, acordând ultimei toate drepturile de reprezentant, solicită cauza să fie examinată în lipsa „BEYZA COM” SRL cu citarea despre ziua și ora ședinței a avocatului Panov Diana. Rechizitele sunt indicate în mandat, dar și în acțiunea de chemare în judecată. (f.d. 4-7)

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 2762 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 9 decembrie 2024. (f.d. 26-26 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 27, 28, 29).

Necătând la faptul că, prin scrisoarea din 9 decembrie 2024, pârâtei i-a fost expediată încheierea instanței din 9 decembrie 2024, prin care s-a primit spre examinare cererea de chemare în judecată și s-a solicitat prezentarea referinței, scrisoarea expediată inițial „Madena-Cons” S.R.L., la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și în facturile fiscale anexate la dosar, care este adresa juridică oficială, a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea: „Nereclamat”, iar scrisoarea expediată repetat la adresa pârâtei a fost recepționată la 29 ianuarie 202 (f.d. 27, 29, 32), însă pârâta nu a reacționat la solicitarea instanței în termenul indicat și nu și-a expus poziția referitor la cererea de chemare în judecată înaintată de „Beyza Com” S.R.L.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea întemeiată în parte și pasibilă de a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În susținerea soluției de admitere parțială a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante

pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Reieșind din conținutul art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, se atestă că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prevederile art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, expres stabilesc că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În conformitate cu art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Din materialele cauzei s-a constatat că, în baza facturilor fiscale seria, nr. EAQ000129039 din 22.07.2024, seria, nr. EAQ000452988 din 02.08.2024, seria, nr. EAR000755683 din 27.09.2024, seria, nr. EAS000013248 din 07.10.2024 și seria, nr. EAS000196316 din 15.10.2024, reclamanta „Beyza Com” S.R.L., a prestat pârâtei „Madena-Cons” S.R.L., servicii hostel. (f.d. 13-17)

Astfel, în urma raporturilor juridice de prestări servicii, „Beyza Com” S.R.L. în calitate de prestator, a prestat servicii de hostel „Madena-Cons” S.R.L. în calitate de beneficiar, în valoare totală de 8275,47 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate între părți. (f.d. 13-17)

Conform prevederilor art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil, (1) Prin contractul

de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Prin urmare, contractul de prestări servicii încheiat între părți, se caracterizează prin reciprocitatea și interdependența drepturilor și obligațiilor ce le revin celor două părți, generează drepturi și obligații corelative pentru fiecare parte contractantă.

Astfel, se reține că, conform cererii de chemare în judecată inițială, reprezentantul reclamantei invocă executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale de prestare a serviciilor de hostel și neexecutarea parțială de către pârâtă a obligației corelative de achitare a sumei pentru serviciile prestate, invocând existența datoriei în mărime de 1400,00 de lei, or pârâta „Madena-Cons” S.R.L. a achitat parțial valoarea serviciilor prestate de către „Beyza Com” S.R.L.

Conform art. 1376 Cod civil, (1) Plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. (2) Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Prin urmare, instanța a stabilit cu certitudine că, reclamanta a prestat servicii de hostel „Madena-Cons” S.R.L. în calitate de beneficiar, în valoare totală de 8275,47 lei. (f.d. 13-17)

În acest context, instanța de judecată menționează că, factura fiscală reprezintă un document contabil primar cu regim special, care în conformitate cu art. 3 alin. (1) al Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr. 294, reprezintă confirmarea documentară și care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment.

Concomitent, judecătorul a stabilit că, facturile fiscale specificate supra nu au fost contestate de către pârâtă, ba chiar mai mult, acestea au fost semnate de către reprezentantul „Madena-Cons” S.R.L., fiind aplicată semnătura electronică.

Subsecvent, se atestă că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a problemei apărute, reprezentantul „Beyza Com” S.R.L. a expediat la adresa sediului persoanei juridice „Madena-Cons” S.R.L. notificare, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei în termen de 3 zile calendaristice (f.d. 18), scrisoarea fiind recepționată la 23 octombrie 2024. (f.d. 19)

În atare circumstanțe, instanța reține că pârâta, deși a beneficiat de serviciile prestate de către reclamantă, a achitat parțial plata pentru acestea ajunsă la scadență, înregistrând în acest mod datorii față de reclamantă, care nu au fost stinse până în prezent, fapt ce demonstrează reaua-credință a beneficiarului.

Așadar, potrivit alin. (1) al art. 10 din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute

obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Buna-credință este caracterizată ca fiind un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Conform prevederilor art. 775 alin. (1) al Codului civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit art. 776 al Codului civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 858 alin. (2) din Codul civil stipulează faptul că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 863 din Codul civil, (1) În cazul în care termenul de executare a obligației rezultate dintr-un contract între un profesionist şi un consumator nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia: a) profesionistul trebuie să execute obligaţia în folosul consumatorului nu mai târziu de 30 de zile de la data încheierii contractului dacă consumatorul nu a cerut ca executarea să aibă loc mai devreme, conform art. 861; b) consumatorul trebuie să plătească profesionistului în termen de 30 de zile de la data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată. Cu toate acestea, dacă consumatorul a primit cererea de plată înainte să primească prestația, dacă nu a primit nicio cerere de plată ori dacă data primirii cererii de plată nu este certă, termenul de 30 de zile curge de la data primirii de către consumator a prestației. (2) Dacă profesionistul este obligat să restituie banii primiți de la consumator pentru o anumită prestație, restituirea trebuie să se facă consumatorului cât de curând posibil, însă, în orice caz, nu mai târziu de 30 de zile de la apariția evenimentului care declanșează obligaţia de restituire. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului alineat în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

În concluzia celor indicate supra, instanța de judecată reiterează că, în urma studierii cererii de chemare în judecată și a materialelor anexate s-a stabilit cu certitudine existența între părți a relațiilor contractuale, executarea corespunzătoare a obligațiilor de către reclamantă, în situația în care prestarea serviciilor acordare nu a fost negată de pârâtă. La fel, a fost constatată neexecutarea parțială a obligațiilor contractuale de către pârâtă, care deși a beneficiat de serviciile de hostel conform facturilor fiscale, nu a achitat plata totală pentru acestea, fapt ce a dus la formarea datoriei în cauză, or prin neexecutare a obligației conform art. 901 alin. (5) din Codul civil, se subînțelege orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

În continuare, se remarcă că, conform actului de verificare privind decontările reciproce (f.d. 21, 22), prin care se atestă faptul că, la data de 27 noiembrie 2024 datoria „Madena-Cons” S.R.L. față de „Beyza Com” S.R.L., constituia suma de 1400,00 lei.

Prin urmare, instanța consideră oportun de a încasa din contul „Madena-Cons” S.R.L. în beneficiul „Beyza Com” S.R.L. datoria restantă rezultată din neexecutarea obligației în mărime totală de 1400,00 lei.

În același timp, se impune a fi specificat că, conform cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei face referire la prevederile legale ce se referă la încasarea dobânzii de întârziere și deși în cerere s-a menționat că calculul dobânzii va fi prezentat ulterior, însă la data examinării cauzei, reclamanta nu a prezentat calculul dobânzii și nu a solicitat încasarea dobânzii de întârziere prin cererea de chemare în judecată depusă.

Respectiv, din cele specificate supra se reține că, pârâta nu și-au onorat obligațiile sale pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare a contractului din partea reclamantei.

Prin urmare, judecătorul consideră necesar de a încasa, din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante, datoria ce rezultă din facturile fiscale din 27 septembrie 2024, din 7 octombrie 2024 și din 15 octombrie 2024, în mărime totală de 1400,00 lei, în condițiile în care suma pretinsă de partea reclamantă nu a fost negată de partea pârâtă, având în vedere că, aceasta nu a depus diligența necesară și nu a formulat careva obiecții în acest sens. Or, potrivit art. 123 alin. (6) al Codului de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Cât privește solicitarea reclamantei „Beyza Com” S.R.L. privind încasarea cheltuielilor de judecată, judecătorul menționează că, în conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reieșind din, art. 1 și art. 2 alin. (4) al Legii taxei de stat, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe de către organele de stat şi de către alte entități împuternicite

special pentru acest fapt de la persoanele fizice şi juridice în ale căror interese se efectuează acțiuni sau se eliberează documente. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

Potrivit Anexei nr. 1 la Legea taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil: 1.1.1. dacă valoarea acţiunii este mai mică sau egală cu 5000 lei, cuantumul taxei de stat constituie 5% din valoarea acţiunii, dar nu mai puțin de 150 lei pentru persoanele fizice şi 250 lei pentru persoanele juridice.

Respectiv, se constată că, reieșind din valoarea acțiunii de 1400,00 lei, taxa de stat care urma a fi achitată de către reclamantă la depunerea cererii de chemare în judecată, constituie suma de 250,00. Or, având în vede că reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 300,00 lei, recuperarea sumei de 50,00 lei din contul pârâtei urmează a fi respinsă ca fiind achitată în surplus. Totodată, se denotă că reclamata a solicitat și achitarea sumelor de 2,70 lei și 2,20 lei percepute drept comision la achitarea taxei de stat și taxei de timbru, încasarea cărora la fel, urmează a fi respinsă.

Prin urmare, având în vedere că, solicitarea reclamantei cu privire la încasarea datoriei a fost admisă integral și că la depunerea cererii de chemare în judecată a fost achitată taxa de stat și taxa de timbru potrivit confirmărilor de achitare a notei de plată din 15 noiembrie 2024 (f.d. 2, 3), judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul „Madena-Cons” S.R.L. în beneficiul „Beyza Com” S.R.L., cheltuielile de judecată în sumă totală de 450,00 lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000,00 lei, judecătorul atestă următoarele.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, deși în litigiul respectiv, societatea reclamantă „Beyza Com” S.R.L. a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Panov Diana, în baza mandatului avocațial nr. 2101125 din 15 noiembrie 2024, la materialele cauzei au fost anexate doar contractul de asistență juridică nr. 50/PJ din 15 noiembrie 2024 și informația cu privire la serviciile de asistență juridică acordate de avocatul Panov Diana (f.d. 23-24, 31), însă nu a fost anexat actul (factură, bon de plată, ordin de încasare), care să confirme achitarea sumei de 10 000,00 lei de către reclamanta „Beyza Com” S.R.L. pentru serviciile prestate de către avocat.

Potrivit practicii CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie reale, necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabil și să nu constituie sume excesive.

În consecință, judecătorul de judecată ajunge la concluzia de a respinge pretenția reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, ca neîntemeiată.

Cu referire la cerința reclamantei ce ține de încasarea cheltuielile pentru poștă în mărime de 27,00 lei, judecătorul indică următoarele.

Reieșind din prevederile art. 82 al Codului de procedură civilă, se reține că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 90 din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreților, experților şi specialiștilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la fața locului; c) cheltuielile de înștiințare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetățenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistență juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilității; k) compensațiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanții la proces.

În aceste circumstanțe, judecătorul denotă că, cerința reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor pentru expedierea notificării în adresa pârâtei cu scrisoare recomandată, în mărime de 27,00 lei, nu se încadrează în prevederile legale enunțate supra, or, art. 90 CPC indică expres cheltuielile de judecare a cauzei care pot fi recuperate în beneficiul părții care a avut câștig de cauză. Prin urmare, urmează a fi respinsă pretenția „Beyza Com" S.R.L. cu privire la încasarea cheltuielilor pentru poștă în mărime de 27,00 lei, ca neîntemeiată.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Din considerentele expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de „Beyza Com” S.R.L. împotriva „Madena-Cons” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 238-241 și art. 2762 - 2764 din Codul de procedură civilă,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de „Beyza Com” S.R.L. împotriva „Madena-Cons” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la „Madena-Cons” S.R.L. în beneficiul „Beyza Com” S.R.L., datoria ce rezultă din facturile fiscale din 27 septembrie 2024, din 7 octombrie 2024 și din 15 octombrie 2024, în mărime totală de 1400,00 (una mie patru sute) lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 450,00 (patru sute cincizeci) lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 1850,00 (una mie opt sute cincizeci) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU